

A lakásban minden dísz tárgy, textil a kreatív tulajdonos keze nyomát viseli, aki még édesanyjától tanult varrni, horgolni, hímezni. Hihetetlen, de az összes gobelin, csipke, párnahuzat és terítő saját kézimunka

Virágot Laurának

Becsukódik mögöttünk az ajtó. Kint marad a kopott lépcsőkön zsugorodó műanyagpadló, az emeleteken át felszivárgó káposztaszag, az ajtónyílások kíváncsi pillantásai. Megérte felmászni a negyedikre, csoda kis világban járunk. *Laura Ashley* inkognitóban új életet kezdett ötven négyzetméteren...

A páratlan ízléssel összerakott lakás tulajdonosnőjét nem kergették ezüstkanállal az intarziás étkezőasztal körül, mégis mindent tud az antik enteriőrök varázsáról.

Nagymamája verandáján, kis hokedliről leste el a művészetet: a színenként válogatott virágokat, az apró csipketerítőket és cserépalátéteket, hogy melyik legyen a másik párja, miként lesz a cérnából fodor-zuhatag, mikor kerül fiókba a tavaszmintás terítő, és hogy milyen színekkel várjuk az ünnepeinket.

A bútorok – bár különböző helyekről valók – kisebb átalakítás és „huzat igazítás” után magukra öltötték a lakás stílusát. A készen vásárolt angol és holland kiegészítők, antikolt kovácsoltvas kellékek a hazai Nosztalgia Home lakberendezési boltból, amelyek eredeti változatát külhoni antikvitásboltokból szerezte meg Laurának Laura

A nappali legszebb bútora az ecseriről érkezett felújított tálalószekrény, mely összeköti az L-alakú szoba két garnitúráját: a fehér kanapés társalgó-sarkot és az antik, kőasztalos étkezőt

Már a parányi előszobában ízelítőt kapunk a lakás egységes stílusából. Színek, minták és formák együtt nosztalgáznak egy letűnt világ hangulatán

Fontos dolgok ezek az otthonról kapott, pici élménymorzsák, melyek jó esetben aztán a megfelelő irányba vezetik a felnőtt embert, mikor döntései előtt áll tudatlanul – pedig úgy hiszi, annyi mindent megtanult addigra már.

Mélyen rögzült emlékeinkre biztos számíthatunk üres lakásunkban is, ha éppen nem ér rá a lakberendező és a színtanácsadó szakember. Példa rá ez a csöppnyi panel, és vendéglátónk, aki kislánként a nagytól gyűjtötte be – és azóta sem vesztette el – különleges érzékét a szépre.

Eddig rendben is volna a mese, láttunk már ilyet, könnyű, akinek két nagyanya volt és mindent otthonról toltak alá; bútort, csipkét, jó ízlést. Ám itt, a negyedikben, Laura lakásában más a rendje a dolgoknak. Ide nem érkezett készen semmi, az örökölt bútor elmaradt, viszont a háziasszony keze nyomát hordozza az

A csöppnyi hálószobában a nagyméretű ágy mellé még éppen befért egy marhabőr „nagyapafotel”, mely a lámpákkal, órákkal és szobrocskákkal a Nostalgia Shop-otól való. Az ablak alatti egyedi bútorbeépítés egyrészt ötletes tároló, másrészt a fűtőtestet takaró elem

utolsó függönyrojt is. A hangulatok itt „kitalálódnak”, majd megszületnek, mint a fürdőszoba tengerparton gyűjtött-szártott csillagai, a házilag készített szappanszákok, a réten szedett, majd megszártított virágok. A bútorokat itt előbb megálmodják, aztán rátalálnak, mint az ecseriről le vadászott, lomokkal teli, szűk ajtókon betuszkolt, szecessziós tálalószekrényt. A szép tárgyakat elképzelik, és rövidesen valamiből „létrejönnek”, mint a régiségekből összerakott, keretezett kollázsok, a többféle textilből varrott csipkeshoknyás párnák. Minden darab külön történetet hordoz, amin utólag jólesik nosztalgizálni, de anno megizzasztotta az alkotókat, mint a saját tervezésű konyhaszekrény, melynek ajtaját a megfelelő árnyalatért háromszor kellett átfesteni.

Színházi díszletezők kenték a hálószoba vastagon glettel, megannyi színből mázolt falait és a plafonra festett Bourbon-liliomot, melynek mintáját az ódon ágyterítőről másolták. A háziasszony ötlete után ők ecsetelték avittásra a rézkarnisokat, csiptetőket is.

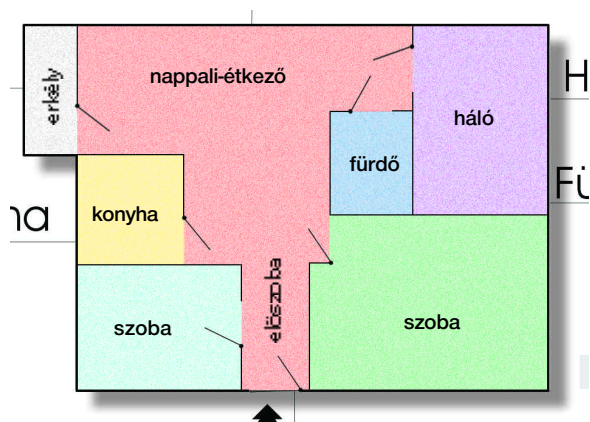
A házszabály tehát úgy alakul, hogy a tárgyak a maguk valójában *bekerülnek* Laura otthonába, ám onnantól bizarr dolgok történnek velük – kifordításra, lekaparásra, átfűzésre, szétbontásra várnak... Akár a sarki áruházból, akár a Portobello Road-i vásárról valók, itt többé semmi sem az, ami valaha volt, hanem sokkal több lesz annál. A visszakoportatott antik előszobai ülőke valójában egyszerű, natúr lóca, ugyanabból a skandináv márkából, mint az utólag lepácolt könyvespolcok. A fehér kanapé fod-

Ritka ízléses látvány egy lakótelepi konyhában, mely valójában egy főzőfülke, ám ügyes tervezéssel mindennek megvan benne a maga helye. A romantikus konyhabútor számtalan kifordítható, eltolható, ki-begördíthető elemet rejt és elnyeli a lakás összes háztartási gépét

A fürdőszoba natúr fenyőbútoraiban megbújó díszek és tárgyak egy tengerparti üdülés emlékét idézik, mert itt minden átélt élménynek megbecsült relikviái vannak. A váson törülközők csipkéi természetesen saját horgolások

rai alatt évtizedes tucat-bútor rejtőzik, huzatának sodronydíszei, paszpóljai több hónapig készültek. A strasbourgi ócskapiacról hozott lámpa tizenhat órai munkával nyerte el jelenlegi külsejét, és az antikvitásokban lealkudott blondel keretek is vagy száz évet öregedtek a megfelelő technikával. Talán csak a néhány eredeti antik darab, porcelánok, ezüsttárgyak és szárított rózsák maradtak érintetlenül, és lassítják az idő múlását a modern kokaházban. És az idő valóban megpihen itt Lauránál, a horgolótük, lassú keresztzemes öltések, házi mandulás sütik társaságában. Azt hiszem, erre mondják: békebeli hangulat...

BÖJTÖS KINGA